

yderligere skulde tage imod saa mange Børn, som det ærede Medlems Betragtning vil føre til, netop naar han ikke alene vil tale paa Esbjergs Vegne.

Dinesen: De Bemærkninger, der kom fra den ærede Minister for offentlige Arbejder om de omtalte Spørgsmaal om Holdepladser ved Hammersholt og Usserød, ere, maa jeg sige, ikke meget tilfredsstillende for de Beboere, paa hvis Vegne jeg har talt, og heller ikke for mig selv. Vel kan jeg erkende, at det fra Administrationens Side kan have Karakteren af nogen Imødekommenhed, naar man vil gaa ind paa under Tilskud fra Beboernes Side at anlægge Billetsalgssteder, men jeg maa om disse to Steder bemærke, at her drejer det sig i ganske særlig Grad om Godsbesørgelsen. Om det ene Sted, Hammersholt, har jeg allerede nævnt, at der er et Teglværk, hvis Produkter væsentlig gaa til Hovedstaden. Ved det andet Sted, Usserød, er det ogsaa, som jeg nævnte i Gaar, Godsbesørgelsen, det drejer sig om. Der ligge saaledes Usserød Fabrikker, der sortere under Krigsministeriet, og der ligger ogsaa i Nærheden af det paagældende Sted en Dampmølle med en ret betydelig Produktion, der ogsaa vil stille Krav til Godsbefordringen. Imidlertid ser jeg ikke rettere, end at jeg ikke kan komme Sagen nærmere under de foreliggende Omstændigheder, og da Ministeren har udtalt sig om de Ofre, der eventuelt maatte kunne ventes fra Beboernes Side, tillader jeg mig at gaa ud fra, at disse, efter hvad der nu her er udtalt, dog formentlig ville tage Sagen under nærmere fortsat Overvejelse.

K. M. Klausen: Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister havde Sympati for den Tanke, at give Statsbanernes Arbejdere en lille Sommerferie. Ganske vist gør den ærede Minister opmærksom paa, at det vil have Konsekvenser. Ja, jeg er ikke blind for, at det kan føre videre end til dem, hvorom det egentligt først har drejet sig, nemlig Arbejderne ved Statsbanernes Værksteder. Men det vare vi f. Eks. ogsaa klare over i Københavns Kommune, da vi begyndte at indrømme Kommunens Arbejdere en Ferie hver Sommer. Vi vidste meget godt, at det vilde have sine Konsekvenser, og at man naturligvis vanskeligt kunde give visse Arbejdere en saadan Sommerferie og nægte andre den. Men jeg synes heller ikke, man skulde frygte saa meget for

disse Konsekvenser. Statsbanerne ere jo dog en Institution, der nok kan bære lidt, og ogsaa nok kan være tjent med at gøre lidt for sine Arbejdere. Det vilde derfor glæde mig, om Ministeren vilde tage denne Tanke under Overvejelse. Han sagde, at han ikke kan afgøre Sagen paa egen Haand, men at det maa ske efter Samraad med Finansministeren, muligvis ogsaa med Finansudvalget, men jeg vil, som sagt, haabe, at han vil tage Tanken under Overvejelse, og at vi kunne faa begyndt, saa at vi dog kunne give Ferie paa visse Steder, selv om vi ikke kunne give det over hele Linien. Nu mener Ministeren, at Værkstedsarbejderne ikke ere dem, der trænge mest. Værkstedsarbejdernes Arbejdstid er fra 6—6 med 2 Timers Fritid i den Tid, saa at de have en Nettoarbejdstid paa 10 Timer. Jeg synes dog alligevel, det er en ret lang Arbejdstid, saa at man ikke af den Grund kan sige, at disse Arbejdere ikke trænge til en Ferie, men jeg ved godt, at der er andre Arbejdere under Statsbanerne, som have en endnu længere Arbejdstid, og jeg skulde derfor ikke have noget imod, om man ogsaa vilde unde dem en saadan Ferie.

Hvad de tre Søofficerer angaar, som ere ansatte ved Søfartstjenesten, gør Ministeren opmærksom paa, at man fra Flaadens Side meget ønsker at beholde disse tre Pladser. Ja, jeg tvivler ikke om, at Flaadens Officerer meget ønske at beholde dem, thi det er jo tre gode Ekstratiltinger for Flaadens Officerer. At kunne udtræde foreløbig af Marinens Tjeneste, men beholde sin fulde Løn og saa træde ind under Søfartstjenesten ved Statsbanerne og faa 2,700 Kr. om Aaret, er naturligvis en udmærket Ting for en Marineofficer, saa jeg forstaar saa godt, at man fra Flaadens Side ønsker at beholde dem. Men jeg tror ikke, det kan være af saa stor Betydning for selve Officerernes Uddannelse at faa disse Pladser, thi jeg synes, at det Sømandskab, de kunne erhverve ved at sejle mellem Korsør og Nyborg Dag ud og Dag ind, kan dog ikke blive stort mere end, hvad de vide i Forvejen, og en Tjeneste som denne eller som den, at sejle over Lille Bælt eller mellem Korsør og Kiel, som maaske nogle af dem gøre, er dog et ret ensformigt Arbejde. Jeg kan heller ikke tro, at Flaadens Officerer skulde være saa blottede for praktisk Sømandsdygtighed, at det skulde være nødvendigt af den Grund at oprettholde det. Jeg er i det hele taget meget imod, at Flaadens Officerer